

Posudek bakalářské práce

Lucie Sirová, *Italské číslovky v porovnání s češtinou*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, ak. r. 2014/2015, 49 stran.

Bakalářská práce Lucie Sirové se zabývá slovním druhem, který má v české a italské gramatické tradici někdy odlišný status. Srovnání tohoto druhu výrazů se tedy přímo nabízí. Diplomantka především prezentuje různé (a často protichůdné) terminologie jednotlivých gramatik (jak českých, tak italských). Poté pak přechází k významu, použití a různým zvláštnostem, které jsou pro číslovky charakteristické.

Práce je rozdělena do šesti kapitol. V první se diplomantka zabývá slovnědruhovou příslušností, ve druhé pak nabízí přehled druhů číslovek, třetí kapitola se věnuje rozdílům v zápisu (např. řadové číslovky v češtině vs. v italštině), čtvrtá kapitola se týká rozdílů v použití, pátá přináší přehled syntaktických funkcí, které číslovky mohou zastávat, a v šesté se diplomantka věnuje shodě. Formálně vzato je tedy práce přehledná, nevykazuje žádné výraznější nedostatky. Pouze italské résumé je sepsáno spíše chatrnou italštinou s množstvím elementárních chyb (např. *nella capitola ultima*). Určité stylistické úpravy by zasloužila i čeština (např. na s. 14 je věta začínající „Za to nejtypičtější...“ spíše hovorová; naopak na s. 35 je „podle Fr. Štichy“ vloženo do souvětí na nevhodném místě; na jiných místech pak není zcela v pořádku česká interpunkce).

Pokud jde o obsah práce, měl bych pár otázek ke konkrétním příkladům či interpretacím.

1) Na s. 8 *due volte* je příslovce? (Já osobně bych to bral za příslovečný výraz, který je složen z číslovky a substantiva).

2) Jelikož neznám podrobně Štichovo dělení číslovek, trochu mě zarazí, že by sloveso *ztrójnasobit* mělo být řazeno mezi číslovky (na s. 11). Mohla by diplomantka blíže představit a vysvětlit toto dělení?

3) Na s. 22 pak oceňuji korpusová data, na základě kterých je dobře vidět např. distribuce variant *un milione trecentomila* vs. *un milione e trecentomila*. Naopak tam, kde by se korpusová data velmi hodila, uvedena nejsou – např. na s. 42 kde je řeč o archaických variantách jako *case trentuna*.

4) Na s. 38 si nejsem jistý správností věty *Il direttore ha dato ambedue gli ammonizioni*, jež je údajně převzata z gramatiky G. Patoty.

5) Na s. 40 se objevují zcela zřetelně potíže, které má italská klasifikace příslovečných určení a jejich prostá transpozice do české terminologie (dle Hamplové 2004). Považovat *complementi* v tradiční it. gramatice za příslovečná určení jednoduše nelze. *Sulla sessantina* ve větě *Si presenta una signora sulla sessantina* nemodifikuje sloveso (jak to dělá právě přísl. urč.), ale substantivum. Jde tedy o atribut. Je jasné, že tyto potíže vznikají právě tou transpozicí it. terminologie. Tím spíše by bylo dobré, kdyby diplomantka tuto problematiku (na s. 40-41) rozvedla lépe.

Obecně lze však říci, že cíl, který si diplomantka vytyčila, byl splněn. Vzhledem k výše uvedeným připomínkám bych hodnotil bakalářskou práci Lucie Sirové jako **velmi dobrou**.

V Českých Budějovicích dne 18. května 2015

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce